

پانزده خرداد و اعتراض طلاب نجف

۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۲ ساعت ۹:۴۱

وقتی خبر اعتراض مردم در ۱۵ خرداد و خشونت رژیم علیه آنان به نجف رسید، طلبه‌ها و روحانیون در مدرسه آیت‌الله بروجردی اجتماع کرده و حمایت خود را از امام خمینی اعلام نمودند.

قیام ۱۵ خرداد، نقطه عطف مهمی در تغییر روابط علما و روحانیون نجف با علمای ایرانی بود. گرچه پیش از آن نیز رابطه علمای نجف با علمای ایران، رابطه‌ای مناسب بود، اما قیام ۱۵ خرداد، همبستگی علمای نجف با مردم ایران را بیشتر کرد. «زمانی که قیام ۱۵ خرداد سال ۴۲ به وقوع پیوست، بنده در نجف بودم و نتوانستم از نزدیک در جریان قرار بگیرم. تعداد زیادی از بستگان و اطرافیان ما که در میدان شوش بودند و به سنگ تراشی و سنگ بری اشتغال داشتند، مطالب جالبی از حوادث روز ۱۵ خرداد نقل می‌کنند. بسیاری از این افراد از نزدیکان مرحوم طیب بودند و در حرکت آن روز همراه آقای طیب حضور داشتند. آنها از میدان شوش تا میدان انقلاب رفته بودند و پس از آن به میدان ۱۵ خرداد که مرکز رادیو هم بود آمدند. می‌گفتند ماشین‌های باری به عنوان اعتراض در خیابان‌ها حرکت می‌کردند و آجرها و ... را به خیابان می‌ریختند. آقای طیب به همراه دیگر موتورسوارها مرتب در حال رفت و آمد بودند و مردم را جهت حضور و اعتراض تحریک و تشویق می‌کردند. وقتی خبر اعتراض مردم و خشونت رژیم علیه آنان به نجف رسید، طلبه‌ها و روحانیون در مدرسه آیت‌الله بروجردی اجتماع کرده و حمایت خود را از امام خمینی اعلام نمودند. البته قبل از این نیز وقتی جریان هجوم به مدرسه فیضیه پیش آمد و این هجوم منجر به ضرب و جرح تعداد زیادی از طلاب و کشته شدن حداقل یک نفر گردید، مرحوم آیت‌الله حکیم طی تلگرامی از علمای قم می‌خواهد که جهت اعتراض به نجف مهاجرت کنند که البته با مخالفت علمای قم، به خصوص حضرت امام واقع می‌شود. اما در این زمان مراسم و مجالس فاتحه هم برگزار می‌گردید که در ادامه ۱۵ خرداد و کشتار در قم و تهران و ... پیش آمد.»

منبع: محمدرضا احمدی، خاطرات حجت‌الاسلام والمسلمین محمد افشاری، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۰، ص ۶۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۴۹۱۸۴/نجف-طلاب-اعتراض-خرداد-پانزده>